Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 13 улиця Жуліньского.

Письма приймають ся лишь франкований.

Рекламаціи неопечатаний вольнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ: въ Адміністрации „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 76. Четверъ 4 (16) Цвѣтня 1891. Рôкъ I.

Теперѣшна ситуація.

Въ австрійскôй бесѣдѣ престольнôй заповѣджено вправдѣ, що есть надѣя, що миръ дасть ся и на дальшӣ лѣта задержати и слова тӣ нашого Монарха рознесли певно по всѣй Европѣ вѣсть, котрои кождый бажає, и повиннӣ були бодай трохи успокоити стрѣвоженӣ умы. Мимо того значна часть европейскои прасы не перестає розбирати теперѣшну ситуацію на всѣ боки и доказувати, що она єсть, коли вже не просто грôзна, то бодай дуже непевна и неясна. Придивѣмъ же ся, чи оно такъ дѣйстно єсть, якъ то доказують особливо анґлійскӣ и нѣмецкӣ ґазеты и пошукаймо, де лежить та гроза чи непевнôсть и неяснôсть.

Не дасть ся заперечити, що вся обава яка наповняє народы Европы має въ нинѣшну пору своє жерело въ Россіи, котрои выжидаюче становище не дає можности змѣркувати, що она властиво думає и чого хоче. Однакожь цѣла Европа научилась зъ давенъ давна перецѣнювати Россію майже пôдъ кождымъ взглядомъ и зъ вôдси то походить, що коли Россія лишь насупить ся, то всюды заразъ боять ся якогось лиха; єсть то такъ, якъ колибъ якій чоловѣкъ захмуривъ ся а другӣ вже єго налякались, не знаючи навѣть, чи вôнъ дѣйстно хоче бити ся и чи переможе, коли прийде до бійки. Загально отже кажуть, що Россія єсть причиною всякихъ непокоѣвъ; она не перестає зброити ся, не перестає розмѣщувати свого вôйска, не перестає интриґувати, де лишь може. До якоись мѣры и то правда, але зъ другои стороны спытаймо, чи була бы Россія нинѣ въ силѣ взяти ся до якогось поважнѣйшого и небезпечного дѣла? Якій єсть єи теперѣшный станъ у внутрѣ и де она має союзникôвъ поза собою? У внутрѣ она ще зовсѣмъ не готова и далеко не такъ себе певна якъ то здавалось бы зъ далека. Що до самои орґанізаціи россійскои арміи то вже той оденъ фактъ може найлѣпше переконати, що она ще не готова, що россійске міністерство вôйны ажь теперь зачинає заводити у себе скорострѣльнӣ карабіны. А чейже не знайдесь нѣхто такій, котрый бы думавъ, що якась держава готова навѣть тогды выкликувати вôйну, коли ще не узброила своєи арміи.

Не дасть ся заперечити, що въ Россіи єсть велика и сильна партія, котра пре до вôйны и уважає теперѣшну пору найвôдповѣднѣйшу до неи. Але зъ другои стороны суть и въ Россіи розважнӣ люде, котрӣ видять, до чого бы довела вôйна и то ще тогды, коли майже не має ся нѣякого союзника. Россія могла бы въ нинѣшну пору лишь на Францію числити, та хиба ще и на той заколотъ суспôльный, якій панує нинѣ въ цѣлôй Европѣ. Однакожь якъ стоить дружба Россіи зъ Франціею? То єсть рѣчь певна, що Францію пхає въ обнятя Россіи лишь одна ненависть до Нѣмеччины. Бôльше нема звязей, котрӣ сполучали бы тыхъ союзникôвъ зъ собою, а всѣ обявы якоись дружбы для себе зъ однои и другои стороны були и суть бôльше демонстраціями якъ дѣлами обдумаными на серіо. Тому то и видимо, що та плятонічна дружба обохъ сихъ державъ то слабне, то росте, въ мѣру того, що приносить хвиля зъ собою. Въ теперѣшну пору н. пр. видимо, що Франція дивить ся якось косо на Россію, а то длятого, що стало звѣстно, що царь дозволивъ выслати на берлиньску выставу штукъ краєвыхъ що найкраснӣ образы изъ своєи збôрки въ Еремітажи. На ту вѣсть вôдзываєсь одна французка ґазета такъ: „Коли зважимо, що дехто зъ Французôвъ бувъ дуже тому противный, щобы французскӣ артисты брали участь въ берлиньскôй выставѣ а то лишь длятого, щобы догодити россійскому дворови, то на то треба лишь усмѣхнути ся. Говорено: Пôйдемо до Москвы а не до Берлина. Царь не дуже такъ делікатный; вôнъ вправдѣ не прийшовъ до Парижа, але за то иде до Берлина.“ Отъ и видимо, якъ то французско-россійска дружба єсть похитлива и зависима вôдъ хвилѣ.

Середъ такихъ обставинъ годѣ припускати, щообы Россія зважилась на якій рѣшучій крокъ; скорше можна сподѣвати ся, що она ще довго буде стояти на теперѣшнôмъ становищи, а за то буде зъ тымъ бôльшою силою працювати потайкомъ надъ тымъ, щобы зъ однои стороны всюды, де лишь може, выклику-

---

5

Задля святои землѣ.

Стежка передъ хатою.

(Повѣсть Севера.)

(Дальше).

Кумця затопила въ печи, дуючи въ огонь зъ цѣлои силы. Гануська взяла на себе чисту сорочку, загорнулась въ хустку, выжмыкала перемокле шматє и порозвѣшувала на плотѣ.

Запалахкотѣла поломѣнь, пообертались до огню плечима и стали выгрѣватись зъ роскошею, та чувствомъ любости.

— Що отсей дощь пôйшовъ, то якъ ласка Божа, на нашу потѣху. Мене *ти* такъ кости болѣли, а сонъ такъ ломивъ, що я ледво мотыку въ рукахъ держала, — говорила кумця.

Задумана Гануська не вôдповѣдала.

— Чого слѣпаки вытрѣщуєшь, та дивишь ся не видячи?

Пробуджена дѣвчина обтулила ся хусткою, присунулась до огню и мовчала.

— *Накоила ты* сей ночи, накоила, та може совѣсть вôдзываєсь?

— А то чого?

— Та ты вôйтового сына геть зворохобила.

Дѣвча розсмѣялось.

— А знаєшь, Ганусько, що я потерпаю. Вôйтъ то старый лисъ, що то не щекає, а мовчки кусає.

— И що менѣ зробить?

— Абы чого чѣпить ся, та якъ пôчне гризти то й загризе.

— А староста? а судъ? Єй, самӣ вы мене перли до того, а теперь шкôра на васъ дрожить.

— И буду перти — закликала кумця — але й бою ся.

Одинакъ, якъ око въ головѣ у старого, мати єму понукує, пестить, якъ ся завôзьме то и дôпне свого.

— Щобы лишь завзявъ ся!

— А якъ зачнуть єму въ голову вкладати та товкмачити, на тебе воркотѣти, насъ гризти; а Гуличку силомôцъ передъ очи пхати?

— Ну, а щожь робити?

— Ворохобити на перебôй.

— А совѣсть не буде вôдзывати ся? — спытала збыточна дѣвчина.

Кумця розсмѣялась.

— Маєшь ты розумъ, дѣвчино? Абы ты лишь выдержала, бо у васъ, молодыхъ, то огонь не кровь. Ганусько, выдержишь ты?

— А божь то вôйтôвъ сынъ така велика персуна? якъ у менѣ кровь огнемъ заграє, то певне не *дльи* него.

— А *дльи* когожь? Бôй ся Бога!

— А я знаю? Доста, що не *дльи* вôйтового сына.

— Щожь маєшь противъ нему? Хлопець, якъ уллявъ.

— Нѣчого... Вôддати ся хочу. Богачь, газдôвскій сынъ, але щобы я у нѣмъ ажь залюбити ся мала, до того далеко.

— У кôмъ же ты залюбити ся хочешь, въ паничи?

— Що менѣ тамъ паничь... Я хочу господынею бути, та богачкою. Уже намъ добре бѣда надоѣла.

Не чекаючи вôдповѣди, вышшла зъ хаты, обернула на другій бôкъ просыхаючу сорочку на плотѣ, сѣла на лавѣ пôдъ хатою, высунула до сонця босӣ ноги и, сумна чогось, хочь сама не знала чого, дивилась наоперѣдъ себе.

— И не гунцвотъ то? — промовляла кумця, щипаючи въ нецкахъ тѣсто на обѣдъ.— Цѣлу нôчь збыткувала, сушила зубы, завертала до хлопця очима, а теперь дбає о него, якъ песъ о припôнъ. А вôйна зъ вôйтомъ то не легка справа. Бѣда може бути!

Въ горшку закипѣла вода, пирскаючи на огонь. Кумця схопила ся, кинула одну и другу жменю тѣста, мѣшала варѣхою, посолила, скоштувала, и повтаряла зъ тиха:

— Гунцтвотъ, не дѣвчина; але має розумъ.

Высыпала тѣсто на миску, простудила, та ажь тогдѣ закликала Гануську.

— Якъ бы було тобѣ вчера не захотѣло ся скляныхъ вышеньокъ, була бы нинѣ омаста до тѣста.

— Або я дбаю, що у ротъ вкладаю, — вôдповѣла — що менѣ зъ омасты? Нѣ уроды не прибуде, анѣ богацтва.

вати заколотъ, а зъ другои стороны буде всякими способами старатись, щобы розбити теперѣшне, некористне для неи уґруповане державъ. Ажь коли то ѣй удасть ся, приступить она до повнои и явнои акціи.

А щожъ дѣє ся на Балканѣ, тôмъ вульканѣ европейскои політики? И тутъ не заносить ся на якусь грôзну акцію. Убійство болгарского міністра не выкликало нѣякихъ небезпечныхъ самôй Болгаріи и другимъ державамъ наслѣдкôвъ. На цѣлôмъ Балканѣ лишаєсь status quo, все такъ, якъ було, и та ситуація потягнесь мабуть ще довго, бо въ поодинокихъ народахъ балканьскихъ мусить ще насампередъ настати яке-таке переобразоване, закимъ они будуть могли приступити до якоись ширшои акціи. Въ нинѣшну пору выкликавъ бы тутъ якійсь поважный конфліктъ такій заколотъ, якого годѣ собѣ и представити; хиба всѣ мусѣли бы повстати противъ всѣхъ и взаимно однй другихъ нищити. О якôмсь уґрупованю народôвъ и интересôвъ політичныхъ на балканьскôмъ пôвостровѣ, не може ще нинѣ бути и бесѣды.

Середъ величезнои борбы наставъ бы тутъ хаосъ, якій жадному зъ тамошныхъ народôвъ не бувъ бы на руку и тому то змушенй народы балканьскй поки що працювати надъ власнымъ сконсолідованемъ. Мы переконанй, що такй сцены, якъ тй зъ королемъ Миланомъ и єго бувшою женою були бы середъ инишихъ обставинъ выкликали певно якійсь переворотъ въ сербскôй державѣ; теперь же навѣть самй радыкалы стараютъ ся все такъ залагодити, щобы не дати причины до нѣякого заколоту. О Туреччинѣ нема що и говорити, бо она держала ся и певно буде держати ся и дальше своєи пасивнои політики.

Якъ бачимо, єсть на двохъ на око найбезпечнѣйшихъ точкахъ ситуація въ Европѣ така, що и зъ сихъ сторôнъ нема чого бояти ся якогось заколоту; а коли тутъ нѣчого не грозить, то и зъ третои стороны, зъ стороны Франціи нема чого бояти ся. Надъ цѣлою же ситуацією пануѣ тридержавный союзъ, а той буде певно докладати всѣхъ старань, щобы не допустити до нѣякого конфлікту. Якъ бачимо отже, ситуація въ Европѣ єсть така, що мимо найрôзнороднѣйшихъ стремлень и змагань, миръ дасть ся ще довго удержати.

Рада державна.

Пôсля постановъ поодинокихъ ґрупъ буде клюбъ Гогенварта складати ся зъ трохъ групъ, а то: 1) зъ консервативныхъ властителѣвъ бôльшои посѣлости; 2) зъ Славянъ полудневыхъ и 3) зъ нѣмецкихъ клерикалôвъ.

Клюбъ до выбору комісій єсть такій: зъ 36 членôвъ доставить сполучена лѣвиця 12 членôвъ, клюбъ Гогенварта 8, коло польске 8, Молодо-Чехи 2, нѣмецки націоналы 2, клюбъ Короніного и другй по одному; до комісій зъ 24 членôвъ: спол. лѣвиця 8, клюбъ Гогенварта 8, коло польске 5, Молого-Чехи 2, нѣмецкй націоналы и клюбъ Короніного по одному; до комісій зъ 18 членôвъ; сполучена лѣвиця 6, клюбъ Гогенварта 5, коло польске 4, Молодо-Чехи, нѣмецкй націоналы и клюбъ Короніного по одному; до комісій зъ 15 членôвъ: сполучена лѣвиця 5, клюбъ Гогенварта 4, коло польске 3, Молого-Чехи, нѣмецкй націоналы и клюбъ Короніного по одному.

На вчерашнôмъ засѣданю клюбу консервативныхъ заявили и буковиньскй послы, що они приступають до него лишь пôдъ тымъ условіємъ, що будуть въ своихъ спеціяльныхъ справахъ мати свободну руку. Клюбъ постановивъ такожь голосувати за выборомъ д-ра Смольки на президента и Хлюмецкого на першого віцепрезидента. Именоване другого віцепрезидента полишено сему клюбови и длятого вôнъ постановивъ одноголосно голосувати за Катрайномъ (зъ Тиролю).

Депутація зложена зъ послôвъ Лінбахера, Деца и Мута просила д-ра Смольку старати ся о то, щобы при выборахъ до комісій не поминено нѣякого хочь бы и малого клюбу. Д-ръ Смолька обѣцявъ о скôлько можна о то старати ся.

Коло польске выбрало д-ра Черкавского 30 голосами (кн. Чарторыйскій дôставъ лишь 7 гол.) и постановило въ полишеныхъ колови мандатôвъ до комісій вôдступити по одному для Русинôвъ. Пос. Бѣлиньского уповажнено выготовити проєкты законôвъ о реформѣ податку доходового и податку біржевого. До комісіи парляментарнои выбрано: Яворского, Черкавского, Беньего, Мадейского и Бѣлиньского. Въ недѣлю представить коло своихъ кандидатôвъ до поодинокихъ комісій.

Палата послôвъ уконституує ся остаточно завтра, т. є. въ четверъ. По уконституованю, має палата выбрати комісію адресову. Зачувати, що міністеръ Штайнбахъ, має вже въ четверъ предложити прелімінаръ буджету, а при обрадахъ надъ комісією буджетовою выступлять мабуть тй послы, котрй до нѣякого клюбу не належать, зъ якимсь заявленемъ, въ якій спосôбъ хотѣли бы они бути репрезентованй въ комісіяхъ.

Палата панôвъ выбрала комісію адресову зъ 21 членôвъ, котра має заразъ заняти ся уложенемъ адресы. Вчера радила та комісія кôлька годинъ надъ адресою и ухвалила за згодою всѣхъ партій высказати подяку, якъ за політичну часть престольнои бесѣды, такъ и за поставлену въ нѣй проґраму робôтъ, та заявити, що годить ся зô всѣмъ на гадки, высказанй въ престольнôй бесѣдѣ. Предсѣдателемъ комісіи адресовои, выбрано кард. Шенборна.

До комісіи контрольнои довгу державного, выбрано Гавсвірта и Кеніґсвартера, яко членôвъ, а ґр. Монтекукулі на заступника.

Переглядъ політичный.

Ухваленый Соймомъ краєвымъ проєктъ закона о пôдвысшеню оплаты вôдъ пива въ громадѣ мѣста Золочева не одержавъ Найвысшои санкціи, а то зъ тои причины, що оплата державна вôдъ горячихъ напиткôвъ вже и такъ значно пôдвысшена, а пиво въ Галичинѣ пôдпадає примусови пропінаційному и оплатѣ пропінаційнôй. Колибъ отже наложено ще и оплату краєву, то заходить обава, що консумція а зъ нею и податокъ державный значно бы зменшили ся.

Найвысша Рада санітарна уложила проєктъ закона о щепленю вôспы, пôсля котрого дѣти мусять бути обовязково щепленй першій разъ въ першôмъ роцѣ житя, а другій разъ передъ укôнченемъ року, въ котрôмъ суть обовязанй до шкôльнои науки.

Вел. княг. Ольга Феодоровна, зъ роду княг. Цецилія Баденьска, мати покараного царемъ за єго невôдповѣдне одружене вел. кн. Михайла Михайловича, померла несподѣвано въ Харковѣ. О смерти тôй ходять всѣлякй слухи, однакожь можна припускати, що она померла внаслѣдокъ великои грызоты. Мужь єи вел. кн. Михайло Николаєвичь скоро лишь довѣдавъ ся, що она въ Харковѣ занедужала,

---

Кумця онѣмѣла, не знаючи, що вже й вôдповѣсти. Першій разъ въ житю чула легковажене омасты.

— Ганусько! — промовила по хвили; — що ты плетешь?

— Плету, не плету; а о омасту тôлько дбаю, що песъ о пяту ногу.

Покожила ложку и встала.

— Идешь?

— Якъ не будуть кликати до двора, то пôйду до Матѣя; може старому сподобаюсь.

— Иди ты, дурна! — закликала кумця, рада зъ того, що дѣвчина повеселѣшала.

Ганусъка вхопила мотыку на плечѣ, вôдклонила ся жартомъ кумци и на вôдходнôмъ додала:

— Якъ вôзмено старого въ обѣ руки, то навѣть не писне; а тогдѣ, матусю, будете купатись въ омастѣ.

— Має вôнъ голову на вязахъ, старого шпака на полову не зловишь.

— А щожъ то, я полова? — Дѣвчина выпрямилась.

— Але щобы вôнъ робивъ зъ тобою?

Подивилась одна другôй въ очи и розсмѣяли ся.

Дзвôнокъ вôдъ двора бивъ ся рôвнымъ пискливымъ голосомъ въ воздусѣ, дѣвчина побѣгла. Кумця, присунувши ся до вôкна и не вѣруючи, щобы омаста дѣвчинѣ не вже головѣ, кликала:

— Не турбуй ся Ганусько, на вечерю буде молоко.

Ганусъка обернула ся, покивала головою и побѣгла идъ дворови.

— Прилѣпка! — муркотѣла кумця. — Не дивота, що хлопець липне до неи, якъ муха до меду. А най липне, потôмъ стане грозити старому що ся утопить. Я вже єго научу.

Выняла серпъ изъ скринѣ, накинула плахту. Нажала хопты на ровахъ при дорозѣ, а якъ змѣркувала, що є що нести, звернула ся до малои оборы, склѣченои зъ глины та хворосту. Худа, невеличка коровина, дивилась на кумцю вытрѣщеными очима, помукуючи жалôсно.

— Якъ то ся жалує, моє бѣднятко, ажь за серце хапає....

Кинула хопту за драбину, корова почала заѣдати лакомо. Кумця взяла скопець, приставила стôльчикъ, а доячи, приговорювала дальше:

— Пожди лишень, а й тобѣ буде ся добре дѣяти. Въ зимѣ будешь мати сѣнця пахучого по самй уха, буракôвъ кôлько схочешь, а въ оборѣ тепленько якъ въ усѣ. Ганусъка вытягне насъ обѣ зъ бѣды, лишь припусти ще бодай одробину, хочьбы кôлька крапель.

Коровина мовь бы зрозумѣла прошене, зъ потягненыхъ кумцею дойкôвъ, почало церкати молоко тоненькими струйками.

* * *

Вже сонѣчко добре хилило ся до заходу а збôльшаючись, змѣняло ся въ червону кулю, якъ вôйтъ въ бѣлôй полотнянцѣ, оперезаный ремѣнным чересомъ, въ *кайстровôмъ* сивôмъ капелюсѣ, пôдпираючи ся палицею, ишовъ дорогою и наразъ ставъ передъ хатою кумцѣ. Жѣнка побачила єго крôзь вôкно и цѣла потерпла.

— Отъ и маєшь! — промовила зъ тиха. — Прийшовъ!... Боже, змилуй ся Ты надôмною сиротою. — И, заложивши руки палцями мѣжь палцѣ, зазирала зъ поза вôкна.

Вôйтъ все ще стоявъ, кивавъ головою, мовь бы чогось дивувавъ ся. Єго сухй, костистй, выбрижй лицѣ, були схотй бôльше на лицѣ попа, нѣжь на хлопа. Остро закôнченый, пôсъ закривленый, мовь у крегульця, и малй, повнй, а проникаючй очи, здраджували завзятôсть и лакомство, а затисненй узкй уста, майже безъ варґъ, свѣдчили, що вôнъ умѣє надъ собою володѣти.

— Якого чорта тобѣ такъ вдивлятись? що? перший разъ бачишь мою буду?

Вôйтъ роставивъ ноги, положивъ руки на палицю, и дивлячись заедно на хату, медитувавъ. Терпеливôсть кумцѣ перейшла границю, потерпане перейшло, а цѣкавôсть выпхала єи зъ хаты. Она поклонилась вôйтови рукою до землѣ, а выпрямившись, стала.

(Дальше буде.)

поспѣшивъ заразъ туды, але заставъ вже еѣ недужою. Царь зарядивъ по покôйници глубоку тримѣсячну жалобу.

Pester Lloyd пише: Зъ причины, що амбасадоръ французскій въ Константинополи, ґр. Монтебельльо кôлька разôвъ конферувавъ зъ амбасадоромъ россійскимъ, и що ґр. Монтебельльо кôлька разôвъ особисто говоривъ зъ султаномъ довше о справахъ політичныхъ, повстала въ Константинополи поголоска, що ведуть ся переговоры о союзѣ французко-россійско-турецкій, котрого першимъ дѣломъ было бы зневолити Анґлічанъ уступити ся зъ Єгипту. А вжежь не треба додавати, що есть се лишень чиста говôрня. Вправдѣ минувшого року докладала Россія всѣхъ силъ, щобы Порту наклонити до заключеня союза, або хочь бы лишь до договору, поручаючого неутральнôсть зô стороны Порты, но заходы тӣ були безуспѣшнӣ. А знову неимовѣрнымъ выдае ся то, щобы Порта мала теперь бути прихильнѣйшою справѣ той длятого, що вмѣшала ся до неи Франція. Султанъ дбавъ до теперь завсѣгды о захованє собѣ дружбы Нѣмеччины, тяжко отже, щобы хотѣвъ приступити до союза явно антінѣмецкого. Правда, що дуже радъ бы вôнъ бувъ тому, наколибъ Анґлія уступила ся зъ Єгипту и часто говорить о тôмъ зъ дипльоматами. Тӣжь знову політики, котрӣ радӣ бы приподобати ся султанови, годять ся зъ его поглядами и укрѣплюють его въ нихъ ще бôльше. Послѣдными часами мали се зробити такожь консулѣ французскій и россійскій, хочь мають на тôлько розуму, що противъ Анґліи въ Єгиптѣ не дасть ся нѣчо зробити. Зъ вôдси однакъ пôйшли поголоски о твореню ся нового тридержавного союза, зверненою противо Анґліи и Нѣмеччины. Не потреба впрочѣмъ бути ясновидущимъ, щобы добачити, що наколибъ появивъ ся союзъ Россіи, Франціи и Туреччины, зъ проґрамою выгнаня Анґліи зъ Єгипту, союзъ тридержавный середнои Европы змѣнивъ бы ся, черезъ приступленє до него Анґліи въ союзъ почвôрный, на чѣмъ бы вôнъ певно лѣпше выйшовъ, якъ Франція и Россія на союзѣ зъ Туреччиною.

Новинки.

— **Именованя.** Є. Ексц. п. Намѣстникъ именувавъ концепістôвъ ц. к. Намѣстництва: Мечислава Папкудского и Альберта Рожаньского, комісарями повѣтовыми, а практикантôвъ концептовыхъ Намѣстництва, Казимира Высоцкого и Ивана Страшиньского, концепистами Намѣстництва.

— **Перенесеня.** П. Намѣстникъ перенѣсъ ц. к. комисарôвъ повѣтовыхъ: ґр. Маврикія Дѣдушицкого, зъ Яворова до Тарнова; Юлія Лемиицкого, зъ Рогатина до Нового Сонча; Іосифа Ставского, зъ Бôбрки до Живця, д-ра Станіслава Новосѣльского, зъ Жовкви до Намѣстництва; д-ра Іосифа Любичъ Паячкôвского, зъ Вохнѣ до Бôбрки; дальше концепістôвъ ц. к. Намѣстництва: Ивана Матковского зъ Живця до Рогатына; Адама Ґубатту, зъ Бялои до Намѣстницва, Казимира Высоцкого, зъ Тарнова до Яворова; въ кôнци практикантôвъ концептовыхъ ц. к Намѣстництва; Ґвідона Пехника, изъ Збаража до Намѣстницва: Кароля Подлевского, зъ Бучача до Ряшева; Станіслава Тебинку съ Мыслениць до Долины; Казимира Погорецкого, зъ Коросна до Городка; Бронислава Висневского, зъ Пильзня до Турки; Филипа Дружбацкого, зô Львова до Велички; Мечислава Венцлевского, зô Львова до Бохнѣ; Марка Максимиліяна Криницкого, зô Львова до Збаража, Іосифа Ольшевского, зô Львова до Жовкви.

— **Опорожненӣ мѣсця у вôйсковыхъ заведеняхъ.** Міністерство войны повѣдомило краевый Выдѣлъ, що у вôйсковыхъ заведеняхъ выховавчихъ будуть наданӣ зъ початкомъ 1891/2 чотыри мѣсця для дѣтей галицкихъ а Выдѣлъ краевый мае оголосити незадовго конкурсъ на тӣ мѣсця.

— **Вчерашный вечерокъ въ честь Т. Шевченка** выпавъ дуже хорошо и зôбравъ численну громаду Русинôвъ; велика саля Народного Дому наповнилась була по самӣ береги. Вступну рѣчь выголосивъ д-ръ Кость Левицкій зазначуючи въ нѣй становище нашого поета яко борця за свободу національну. Опôсля слѣдувала часть концертова, въ котрôй наше товариство спѣвацке „Львôвскій Боянъ“ першій разъ, и то зъ повнымъ успѣхомъ, зарепрезентувалось публично. Члены сего товариства, котре — якъ показалось — мае въ собѣ дуже цѣннӣ силы, вôдспѣвали насамперѣдъ „Молитву“ Вахнянина, а опôсля Вербицкого „Завѣщанє“ такъ хорошо, що розрадована публика нагородила ихъ довго неумовчаючими оплесками. А вже найкрасше выпавъ терцетъ зъ „Рôздвяной ночи“ выконаный панями Волощаковою и Шухевичевою та п. Шиманьскимъ и мусѣвъ бути ще разъ повтореный. Зовсѣмъ удачно выпали деклямаціи п-ны Теофилѣ Огоновскои и п. Яворовского. Гру п-ѣ Олесѣ Озаркевичовои, котра вôдограла на фортепянѣ Лисенкôвъ польонесъ не потребуемо навѣть пôдносити; ся справдѣшна артистка въ музицѣ звѣстна надто добре цѣлôй нашôй публицѣ. Вечерокъ закôнчивъ ся о 10 годинѣ.

— **Стіпендійными запомогами** надѣливъ Совѣтъ „Народного Дому“ у Львовѣ зъ фонду пок. Теодора Лукашевского по 100 зр. рôчно слухачѣвъ права на львôвскôмъ університетѣ: Теодосія Заяця и Дмитра Вергуна зъ I року, а Волод. Федака и Іос. Крайника зъ II року.

— **Огнѣ.** Въ Журавици коло Перемышля знищивъ огонь вечеромъ въ четверъ дня 9 с. м. 3 обôйстя зô всѣми будынками. Причина огню не вѣдома. — Дня 8 цвѣтня о 10-ôй годинѣ вечеромъ поставъ бувъ огонь въ Бабичахъ, и знищивъ 2 ґаздôвства зô всѣмъ майномъ. Задля густого забудованя и браку приладôвъ ратунковыхъ, бувъ бы огонь знищивъ цѣле село, колибъ не вôддѣлъ войска, що зльокалізувавъ его и пригасивъ на мѣсци.

— **Въ Краковѣ** вôдбули ся ревізіи поліційнӣ у кôлькохъ студентôвъ тамошного університету дня 11 с. м. Поліція не знайшла нѣчого пôдозрѣного и нѣкого не арештувала.

Господарство, промыслъ и торговля.

Средства охороннӣ противъ ржи збôжевои.

Хто знае, якӣ великӣ спустошеня робить ржа (руда) на збôжу, якъ она зможе значно зменшити выдатокъ збôжа въ зернѣ, той певно повитае якъ найраднѣйше средства, котрӣ бы господаря передъ тымъ ворогомъ годнӣ охоронити.

На жаль певныхъ и зовсѣмъ скуточныхъ средствъ противъ того ворога нема. Але всежь таки, коли бы всѣ господарѣ знали, зъ вôдки она найбôльше бере ся, коли бы хоронили всѣ приписы що до еи выгубленя, певно шкоды вôдъ ржѣ зменшили бы ся дуже значно и ледви бы слѣдъ вôдъ неи лишавъ ся. Не ходить ту о выгубленє ржѣ, коли она вже покаже ся, бо на то нема способу, але ходить о то, щобы не допустити до загнѣжджженя ржѣ на збôжу.

Єсть рѣчею досвѣдченою, що ржа кидае ся на засѣвы грунтôвъ вогкихъ, положеныхъ близько багнистыхъ мѣсць. На грунтахъ сухихъ, выставленыхъ на дѣланє вѣтрôвъ, ржа значно менше робить шкоды. Осушенє грунтôвъ и ихъ старанна управа есть про то першимъ средствомъ противъ ржѣ.

Такожь зауважано, що ростины такӣ, котрӣ ростуть въ користныхъ условіяхъ н. пр. на добре погноенôмъ грунтѣ, отже ростуть скоро, не дають ся такъ легко ржи, якъ ростины зъ природы марнӣ, ростучӣ на грунтахъ убогихъ. Надто буйнӣ грунта, могуть однакъ спрыяти розвоеви ржи черезъ то, що збôже вылягае. На такихъ грунтахъ треба стерегчи ся гноити поле пôдъ збôже свѣжимъ обôрникомъ.

Соломы зô збôжа, на котрôмъ было много ржѣ не повинно ся стелити пôдъ худобу, а бодай обôрнику такого не можна приорювати пôдъ збôжа, але ужити его на примѣръ пôдъ бураки, бульбу, капусту, бôбъ. Солому сильно заржавѣлу, худоба яко пашу ѣсти не повинна. Така солома шкодить худобѣ на здоровлю. Колижь вже конче выпаде такою соломою худобу кормити, то треба еи порѣзати на сѣчку, и сѣчку парити окропомъ.

Тамъ, де ржа робить дуже часто шкоды, тамъ треба покинути той звычай сѣяти збôже по збôжу, а радше колосъ переплѣтати конюшиною та иншими ростинами господарскими. Фактомъ есть, що на жито, сѣяне по житѣ або пшеницѣ, скорше спаде ржа, якъ на жито, сѣяне въ облозѣ або ростинахъ горошковыхъ.

Незвычайно важною есть рѣчею нищити такӣ ростины на котрыхъ ржа зимуе и переховуе ся зъ року на рôкъ. Такими ростинами суть: Кисличь звычайный (Берберисъ), Саклакъ жостелина (Rhamnus cathartica) и Саклакъ крушина (Rhamnus frangula и Rhamnus alpina) а такожь слѣдуючӣ зѣля зъ родины шерстколистыхъ (Asperifoliae): Сивакъ звычайный або синець (Echium vulgare); Гавязъ живокôсть (Symphytum officinale), Вологлодка синька (Anchuso officinalis), Щемелина лѣкарска (Pulmoneria officin.), Самородникъ польовый (Lithospermum arvense); Кривухъ польовый (Lycopsis arvensis). Всѣ тӣ зѣля ростуть у насъ часто по межахъ и неужиткахъ, а выжинанє и выкошуванє ихъ есть рѣчею дуже важною зъ огляду вже на саму ржу.

Зароды ржи зимують такожь и по стерняхъ особливо на тыхъ молодыхъ ростинахъ, котрӣ выросли зъ зеренъ, що высыпали ся въ часѣ жнива а опôсля накôльчили ся. Для того порадно есть дуже стернѣ заразъ въ осени приорювати, то есть, паренувати або зяблити. Звычай осѣнного ораня есть и такъ въ лучшихъ господарствахъ вже майже правиломъ, не зъ огляду може на ржу, але зъ огляду на иншӣ дуже великӣ користи, у насъ однакъ люде до того звычайно ще якось дуже не навыкли.

Вчасный засѣвъ, чи то озимины, чи то збôжа ярого, спиняе значно шкоды вôдъ ржѣ. Ржа ширить ся найбôльше на початку мѣсяця червня; колижь на той часъ ростина буде вже велика и сильна, а розвôй еи поступить вже далеко поза станъ молоденькои ростины, то таке збôже не дасть ся такъ легко ржи, якъ делікатнӣ, молоденькӣ ще ростины.

Наконець треба и то зазначити, що лише спôльными силами при участи всѣхъ хлѣборобôвъ можна бы побороти того ворога шкôдника. Ржа певно не спадае зъ неба якъ дощь; на ржу бувъ бы лѣкъ, бо то не градова туча, котрои мы вôдвертати негôднӣ, але треба, абы всѣ хлѣборобы знали способъ, якимъ бы тому ворогови не дати ся. Най зробить оденъ все, що въ его силѣ, але най недбалый его сусѣдъ заложить у себе гнѣзда ржѣ, такъ вся робота дбалого ґазды пôйде нѣ на що.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

Львôвъ: пшениця 8·50 до 9·—, жито 6·— до 6·70; ячмѣнь 6·— до 6.75; овесъ 6·— до 7·—; рѣпакъ 11·— до 12·—; горохъ 6·20 до 9·75; выка —.— до —.—; льнянка —.— до —.—; конюшина червона 42·— до 52·—; бѣла —.— до —.— зр. шведска —.— до —.—; Хмѣль —.— до —.— зр. за 50 кільо мѣсце Львôвъ. Оковита готова за 10.000 літрôвъ —.— до —.— мѣсце Львôвъ.

Торгъ вѣденьскій зъ 13 цвѣтня. Пригнано 3954 штукъ выпасовыхъ, 555 худыхъ; зъ того галицкихъ 542 выпасовыхъ а 132 худыхъ, буковиньскихъ 78 штукъ выпасовыхъ. Торгъ бувъ досыть спокôйный, цѣна спала о 1 зр. За галицкӣ волы выпасовӣ плачено: за найлѣпшӣ 55·—57 зр. послѣднѣйшӣ 50·—54; за угорскӣ 51·—61 и 49·—55; за коровы 25·—32; за етадники 22·—34 зр. живои ваги. За худӣ плачено по 13 до 104 за штуку.

Телеґрамы.

Вѣдень, 15 цвѣтня. *Presse* доносить, що Австро-Угорщина и Нѣмеччина будуть мабуть на будуче при заключуваню угодъ торговельныхъ зъ другими державами, поступати вспôльно.

Берлинъ, 15 цвѣтня. Урядова ґазета оголосила розпоряджене цѣсарске, увôльняюче Вісмана зъ посады комісаря державного у всхôднôй Африцѣ. На предложенє канцлера, щобы Вісманъ оставъ ся и дальше до розпорядимости ґубернатора, выпросивъ собѣ Вісманъ и дôставъ тримѣсячну вôдпустку до Европы.

Карльсруге 15 цвѣтня. *Karlsr. Ztg.* доказуе, що вѣсти деякихъ ґазетъ, будьто бы царь за кару спонукавъ бувъ вел. княг. Ольгу покинути столицю, суть лишь злобною выдумкою. Въ заступствѣ вел. князя поѣде въ пятницю кн. Вільгельмъ на похоронъ до Петербурга.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрî частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

COGNAC
курацiйный

правдивый французскій

первоæрядной фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылае за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскій,

Львôвъ, ул. Валова 14.

Кароль Баллабанъ,

у Львовѣ, при улицѣ Галицкôй ч. 23, пôдъ „Золотымъ когутомъ“

вôдъ 30 лѣтъ посѣдае выключный складъ, для Галичины славныхъ прасованыхъ дрôжджей

зъ фабрики Ад. Игн. Мавтнера и сына у Вѣдни — St. Marx.

Понеже вôдъ року Торговля у Львовѣ такъ и въ своихъ філіяхъ на провинціи, дрожджей зъ фабрики Ад. Игн. Мавтнера и сына зовсѣмъ не спроваджуе и иншими дрôжджами пôдъ тою славною фірмою услугуе ся, я змушеный моимъ Вл. побирателямъ донести, що зъ причины того поступованя я мусѣвъ цѣлковито заперестати дрôжджѣ зъ фабрикъ Ад. Игн. Мавтнера и сына до складôвъ Торговлѣ достарчувати, а то зъ тои причины, що Торговля на цѣлковите выпущене иншого рода дрôжджей згодити ся не хотѣла.

Дрôжджѣ зô славнои фабрики Ад. Игн. Мавтнера и сына у Вѣдни припоручаю на зближаючî ся великоднî свята зъ моего складу.

Одинокî и незавôднî въ розчинѣ.

Замовленя на дрôжджѣ при надходячихъ святахъ принимаю въ каждôмъ часѣ и высылаю якъ найстараннѣйше.

Нова, занимаюча и весела

для старыхъ и молодыхъ есть моя, по разъ першій выставлена забавка пôдъ назвою:

Борба

двохъ найсильнѣйшихъ мужѣвъ въ свѣтѣ,

(въ зменшеню)

Двохъ силачôвъ, зъ папѣрянои масы и найлѣпше въ паперѣ вытисненыхъ, боре ся зъ собою такъ удатно, що годѣ о веселѣйшôмъ резвеселеню и погадати. Ся забавка легка и тревала, котру и найменьша дитина може безъ поученя пустити въ движенє — зôстала всюда радо принята и на выставахъ медалями нагороджена.

Спродажь: Краковска улиця ч. 22.

Цѣна за пару: 60, 80, 90 кр., лѣпшî зъ папѣрянои масы 1 зр., найлѣпшî въ папѣру вытисненî 1·40 и 1·50, бôльшî 2 зр.

Высылка за присланємъ почтовыхъ марокъ.

А. РІССМАНЪ.

Купуемо

переношену одежь мужеску

по найвысшихъ цѣнахъ

и ожидаемо посылокъ пôдъ адресомъ:

Експортъ суконъ

„пôдъ Опавою“

Troppau, österr. Schlesien.

Адама Локоча,

у Львовѣ, Рынокъ 41, поручае лѣхтарѣ церковнî розличнои величины и формы, кресты, мирницѣ и пріймае такожь старî лѣхтарѣ цинковî и другî предметы до переливаня.

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Сиропъ зѣляно-солодовый Др. Зебургера, знамените и выпробоване средство противъ всякихъ слабостей грудей и гортанки. Уживає ся що три годины для дорослыхъ по ложцѣ ôдъ кавы. — Цѣна бутельки 50 кр.

Повнî уряджения церковнî

по дешевôй цѣнѣ уставляю,

а именно:

иконастасы, ôлтари, кивоты, ôлтари процесіональнî, такожь **всякî украшенія церковнî** и правдиво волоченî. На жаданье высылаю пляны.

Чернавскій,

рѣзбярь у Львовѣ, ул. Сикстуска ч 2.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручає:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускає фльеґму, реґулює и побуджає травленье, гоить раны жолудка, зтягає соки нездоровî, справяє лагôдный ôдхôдъ и дає добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

П о д я к а.

Вп. Брониславъ Виткевичь аптикарь у Львовѣ.

Честный пане Аптикарю!

Одъ бôльше якъ 10 лѣтъ терпѣла я на нежитъ жолудковый и мимо радъ многихъ лѣкарѣвъ, мимо що року ôдбуваныхъ курацій купелевыхъ, приписаныхъ діетъ ослабляючихъ цѣлый организмъ, перестала я вѣрити въ вылѣченье моє зъ тои нещастнои болѣзни, котра для мене тымъ тяжшою була, що я, маючи родину, чула ся дуже нещастною. Вычитавши въ анонсахъ „Календаря здоровля“ о рôжныхъ ориґінальныхъ средствахъ въ Вашôй аптицѣ находячихъ ся, просила я о присланье менѣ Вашого лѣку „Реґуляторъ“. Вже по кôльку дняхъ учула я велике улегченье. Тисненье пôдъ грудьми, котре до зôмлѣня допроваджувало, постоянно устало. До тыждня могла я вже ѣсти стравы, якихъ ôдъ кôлька лѣтъ не употребляла.

Тожь желаю Вамъ Пане, абы всѣ бажаючî найти улегшенье въ ихъ терпѣняхъ такъ були задоволенî зъ ужитя Вашихъ средствъ, якъ я, и такою-же вдячностію були перенятî для Васъ якъ я, а тогды труды Вашî для допоможеня терпячôй людскости не сповзнуть на ничѣмъ.

Зъ поважаньемъ

Сянôкъ 1 липця 1890. **Ядвиґа Келлеръ,**

вдова по официіалистѣ приватнôмъ.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ обезпечень

въ Празѣ.

Обезпечайте будынки и збôже!

Великимъ нещастьемъ есть для селянина огонь, котрый не лишь его будынки, но и всю эго надѣю, зôбраный хлѣбъ, въ кôлька хвиль нищить и перемѣняє въ попелъ.

Такимъ нещастьемъ постигненый селянинъ, стане цѣлкомъ бѣднымъ, якъ лишь завчасу не постараєся о належиту охорону свого майна, **обезпечивши его въ честнôмъ заведеню.**

Небезпеченьство огня, особенно въ осени въ тѣсно забудованыхъ селахъ и будынкахъ, переполненыхъ всякими запасами велике и накладає на кождого доброго господаря, дбаючого о добро свое и родины **конечну потребу, не лишати свого майна безъ асекураціи.**

Найлѣпшу охорону для господарôвъ дає **Банкъ взаимныхъ обезпечень „Славія“,** *котрый совѣстно и безпроволочно ликвидує шкоды при помочи двохъ мужей довѣрія, изъ котрыхъ одного самъ пошкодованый выбирає, тогды* **„Славія“ шкоды повно и безпроволочно** *выплачує.*

Всегда **„Славія“** *старає ся доставляти своимъ членамъ що разъ то бôльшî користи и обовязки свои що до членôвъ якъ найсовѣстнѣйше сповняти.*

За дуже низку оплату, обезпечає **„Славія“** *не лишь будынки, господарскî, снаряды, худобу итд.,* **но на опредѣленый часъ** *уже ôтъ 3 мѣсяцôвъ начинши, також запасы збôжа и паши въ стодолахъ, оборогахъ и стыртахъ.*

Для того не повиненъ бы никто остати безъ обезпеченя, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при такъ грôзнôмъ небезпеченьствѣ и такъ пôдупавшôмъ состояню економичнôмъ всего краю пôдъ **дуже користными** условіями асекураційными, якъ дає **„Славія“.**

Обезпечайте-жь будынки всегда и збôже хоть бы лишь на часъ молотьбы!

Внесеня для обезпеченя принимає Головна репрезентація банку „Славія“ у Львовѣ, при улицѣ Коперника ч. 5 и кожде мѣстне Заступництво сего банку.

Головне заступництво банку „Славія“

у Львовѣ.

Окулиста Дръ Ґезанґъ,

б. ельевъ асистентъ и операторъ на окулистичнôй клиницѣ проф. Фухса у Вѣдни.

Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 2

напротивъ нового гмаху Касы Ощадности.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧÎ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Лѣтыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Грудні зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.